

[Bausgaard.]

at det virkelig kan blive en alvorlig drøftelse, er, at man så også erkender nødvendigheden af at pege på, hvad man da vil sætte i stedet.

Aksel Larsen: Med den skævhed, der efterhånden er kommet i dansk skattelovgivning, hvad angår beskatningsbyrdens vægt på de forskellige indkomstgrupper, er det yderst rimeligt, at regeringen har fremsat et forslag til udskrivningslov, som i hovedsagen er identisk med den udskrivningslov, der gælder for indeværende skatteår, så sådan set kan jeg i almindelighed tiltræde forslaget og love velvillig behandling af det.

Jeg vil ganske vist erkende, at der er noget galt med marginals-katten, som for de indkomster, der ligger umiddelbart over proportional-skattens overgrænse, 22.000 kr. for forsørgere, er alt for stærkt stigende. Jeg har været inde på det før; jeg finder, at progressionen dér er for stærk for de første trin, men på den anden side er jeg klar over, at det igen hænger sammen med skattefradragsreglen, og dette burde så yderligere være et incitament til at få denne aldeles urimelige og i øvrigt administrativt meget kostbare regel afskaffet.

Jeg behøver ikke at benytte lejligheden til at sige noget ondt om skattefradragsreglen; det er gjort så fortræffeligt af socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, og der er ikke ret meget at føje til — det skulle da lige være, at vi kunne være sluppet af med den og alle dens uheldige følger, hvis socialdemokratiet havde villet. Jeg ved naturligvis godt, at når det ærede medlem hr. Peter Nielsen har holdt en af sine sædvanlige taler om den besynderlige regel og for dens afskaffelse, så vil han bagefter forklare, at det jo desværre ikke kan lade sig gøre, fordi der ikke er politiske muligheder, ikke politisk flertal for dens afskaffelse. Dertil kan jeg kun sige, at også den regering, vi nu har, tillader sig at komme med forslag, om hvilke den på forhånd må mene, at det er meget svært at skaffe flertal for dem i folketinget, men den gør det alligevel; den gør det, fordi den regner med, at når man kommer med forslagene og argumenterer tilstrækkelig kraftigt for dem og kører tilstrækkelig hårdt frem med, at man vil have

dem vedtaget, så har man alligevel en chance for at skaffe sig et flertal. Det er jo formentlig den situation, vi befinder os i med hensyn til finansministerens afgiftslove, at man regner med, at man alligevel kan påvirke en gruppe, som kan blive afgørende for flertallet i folketinget, til at stemme for disse afgiftsforslag, selv om den nødvendig vil.

Nu er skattefradragsreglen jo til skade for det altovervejende flertal af skatteydere, ja, måske for alle. Når jeg siger måske for alle, er det, fordi den, som jeg har omtalt det, medfører så store udgifter ved skattelovgivningens administration, at det er muligt, at alle ville kunne få skattelettelse, hvis man ophævede skattefradragsreglen. Men i hvert fald er den skadelig for det overvældende flertal af skatteydere, og der kræves for at få den afskaffet kun det, at socialdemokratiet med tilstrækkelig styrke siger: nu går vi ind for dens afskaffelse, vi stiller forslag herom, eller vi tilslutter os det forslag, der allerede er fremsat; så er jeg temmelig sikker på, at man ville kunne komme igennem med det. At der ikke er flertal i folketinget i øjeblikket, skyldes, at socialdemokratiets 77 medlemmer siger: det gode, som vi lader det ærede medlem hr. Peter Nielsen påstå at vi vil, det vil vi ikke, men det onde, som det ærede medlem påstår vi ikke vil, det gennemfører vi alligevel.

Hvad angår skattereformen: en skattereform må vi jo have, men jeg kan ikke rigtig se, at det er meromsudvalgets fejl, at vi ikke har fået den. Naturligvis kan man sige, at det er et halvt år siden, regeringen kom med sit forslag om en merværdiafgift, den såkaldte meroms, men det er også rigtigt, at problemerne omkring et sådant nyt skattesystem er så uforklarede — det er aldeles ikke tilstrækkeligt overvejet — at det ville være yderst betænkeligt at indføre det. Og hvad angår efterårsmånederne, da har meromsudvalget jo haft andet at bestille end at sysle med problemet om en skattereform; navnlig i den sidste måned har vi vist været optaget af noget, som ikke hang umiddelbart sammen med en sådan. Men i hvert fald kan jeg ikke acceptere, at merværdioms og kildeskat skulle være en skattereform. Det kan naturligvis blive det, det afhænger af, hvordan man, hvis man fik meromsen gennemført, ville administrere den, og af, om man, hvis man fik kilde-